

Publicerad 2017-01-26 15:58 av Verner Forsman

Jag samlar dina ord - i en bukett

Jag samlar in dina ord - till en bukett

Jag samlar dina ord

i en bukett

blomblad

torkade i solens gyllendunkla

överbåningsfönster

rostade in

för flera år

med livets skrift

och dödens andedräkt

på denna sköra hinna

fladdrar till

redo att brisera

smög sig in

mellan tvåhjärtslag

virvlade runt

liksom halvtänka tankar

både högljutt och ohörbart

likt något som bankas

eller talas (så dovt)

igenom väggen

högljuddheten

gör det bara mera dövt

mot väggen

får det att eka

pressa sig samman

bli till än fler rum

men kan inte ens få plats

i detta rummet

det lilla skrymslet

där det bara kan viskas

för att kunna höras

av någon enda själ

...

Jag samlar dina ord
i en bukett
av evig skönhet
torkade blomblad
flerglasmålade vattenfärgstårar
regnig målning eldstänkt fönster
genomstrålat
av den dunkla skymningslågan
förädlade dagar i solens gyllenskuggors
hemliga takvåningsfönster
och minsta krypin

smög sig då in
mellan händer
mellan två sidor
i boken
som vi aldrig skrev

en hel bukett
av outhärdlig avsliten skönhet

likt en duett
med många fler än bara två
och ändå alltid färre än en enda
(fördelas och blir fler och fler ändå...)

just precis
någonstans där mittemellan

bara för mycket
och alltför lite (av nästan inget)

i vårt hemliga
takvåningstempel
gyllenmålat
med dunkla evighetsskuggor

och blomsterbuketter

på väggen

av tillbakadragna dagar

som andades ut

just idag

inför den heliga elden

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Verner Forsman med Poeter.se id #87323 innehar upphovsrätten